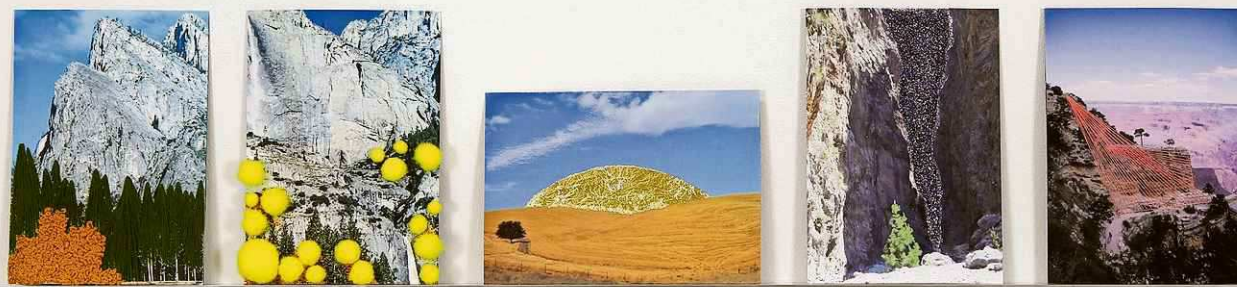

DE FRIESE GALERIJ

Joyce Zwerver – Proposal no 1-5

Werk in tijden van corona

De vorige expositie, met werk van Maurice van Tellingen en Jelle Slof, telde vanwege de lockdown nog geen dertig bezoekers. Daarom stelde Albert Oost de solotentoonstelling van Machteld van Buren voorlopig uit. In plaats daarvan belde hij kunstenaars in zijn netwerk en vroeg hen hoe zij deze coronatijd beleven.

Voor de een veranderde er nauwelijks iets, de ander was blij zich nu volledig op het werk te kunnen concentreren, en een derde was juist heel somber. Hun gevoelens weerspiegelen op het doek. De expositie heeft de titel *Immuun* meegekregen en is ingericht met keurig anderhalve meter afstand tussen alle bijdragen, die door de acht vrouwen en acht mannen zijn aangevuld met beeld- en geluidsfragmenten. Publiek dat niet langs kan of wil komen, kan deze via een interactief *flipbook* bekijken.

Astrid Nobel schilderde een donker doek met spiraalvormige, kleurige elementen en legt in haar bijdrage uit wat haar heeft geïnspireerd. Allereerst het verspringen van tijd en perspectief: van het heelal naar een zich ontrollend blad van haar kamerplant. Daarnaast de worm die het leven mogelijk maakt, het uurwerk van een oude wekker en het horloge van haar opa. Toen ze de secondewijzer onder een loep bekeek, ontdekte ze een 'wezentje', vandaar de titel van haar schilderij: *The hands of time have creatures*.

Aafke Ytsma koos een doek met daarop een bellende vrouw, omdat „we elkaar nu meer bellen dan ooit”. En **Anne Feddema** schilderde *Nachtkuierke Frysk lânskip*, dat deel uitmaakt van een serie wandelingen. De 'ruimte' wordt bepaald door een koe, die hij met een sjabloon verschillende keren heeft afgebeeld. Het is tegelijk een universum. „Enfin, kijk er maar naar”, aldus Feddema.

Jochem Hamstra – getooid met mondkapje – zwijgt in zijn video. Hij komt zijn atelier binnen en steekt daar een kaars aan. „Hij is religieus geworden”, licht Oost toe met een lach. Hamstra verzamelt voorwerpen als stadsjutter en brengt die samen in assemblages. Zijn bijdrage bestaat uit een Jezus in kruisigingshouding, bevestigd op een kwast.

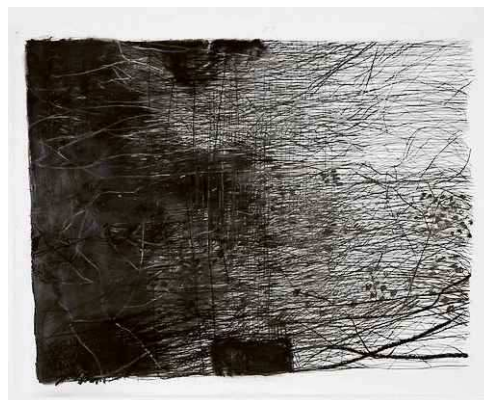
Wie argeloos in de kunst ruimte rondloopt, schrikt bij het beluisteren van **Kamile Cesnaviciute**. Haar stem klinkt vertraagd – omdat alles nu trager gaat – en daar gaat iets dreigends en 'underground' van uit. Het past bij haar grote schilderij uit de serie *please poke the bear*, met daarop verschillende gekleurde mensfiguren, allemaal met opgestoken middelvingers. Zijn de gele figuren de Chinezen, die de draak met ons steken?

Het lieflijke bos dat **Jan van Rossem** laat zien in zijn video verandert langzaam in een onaangename, donker plek. Zijn tekening dateert van 7 maart en lijkt daarmee voorstellende gaven te hebben.

Iedereen beleeft de coronacrisis op een andere manier. Dat geldt ook voor kunstenaars, zo blijkt in de expositie *Immuun* in Melklokaal in Heerenveen.

Gitte Brugman

Elma Alkema is bezig met een serie, en leverde een werk zonder titel met daarop Cézanne. Op de achtergrond staan vrouwen uit zijn beroemde schilderij *De grote baadsters*, waar twee dreigende figuren bovenuit torenen. Zij stuurde *Winterreise* van Schubert in als begeleidende muziek. Ook dit geheel heeft iets onheilspellends. En ook **Machteld van Buren** lijkt de lieflijke lichtinval door haar zonwering opeens met andere ogen te zien.

In tegenstelling tot *Een perfecte stek* van **Coen Vunderink**. In het bijbehorende filmpje staat hij met een grote vis in zijn handen. Buiten beeld hoor je een vrouw beamen dat hij erop staat, en hij laat de vis langzaam weer in het water zakken. Nu weten we waarom de plek op dit schilderij deze titel draagt.

Het geluid van een boksbal op een kermis begeleidt het werk van **Fons Hoiting**: *Joseph Merrick near the entrance of monkey-town*. Joseph Merrick was de man die bekend werd als The Elephant Man. Misvormde mensen zoals hij werden vaak een kermisattractie, zodat ze nog iets konden verdienen aan hun (nood)lot. Maar evengoed was natuurlijk hij die boksbal.

Ook **Dineke Oosting** heeft gekozen voor een enkel geluid; dat van een porseleinwals. Haar *Helen replied, wondering if there was ever a right time* is een combinatie van porselein, glazuur, pigment, mono-print en delftsblauwe schildering. Haar schijnbare combinatie van scherven, is een meesterwerkje in balans.

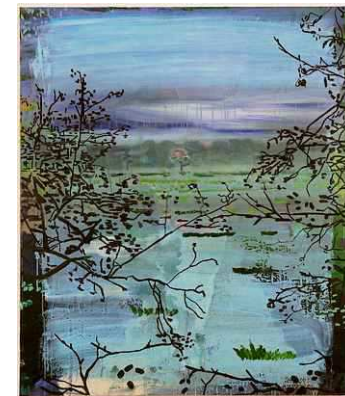
Voor sommigen lijkt er weinig veranderd. **Fleur van Tjibbe Hooghiemstra**, **Charlie** (naar de nog lang niet overleden drummer Charlie Watts van The Rolling Stones) van **Henrik Kröner** en *Quantum jump* van **Machteld van Buren** passen naadloos in hun oeuvre. De taps toelopende zwarte banen in 49.5 van **Wouter Nijland** zijn van wisselende grootte. In zijn video fluit hij de omtrek van het werk in centimeters. Een grappige, en meteen heel andere, benadering van iets tweedimensionaals.

Joyce Zwerver daarentegen is net (op tijd) terug van wereldreis. Geen monumentaal werk van haar, maar in ansichtkaarten die ze meenam, zet ze delen aan met borduurwerk.

Chainlink van **Akmar** ligt in het midden van de ruimte. Het is alsof de ketting in de grond verdwijnt. De keten van steeds kleiner wordende schakels bestaat uit allerlei materialen van staal naar plastic, zilver en uiteindelijk heel fijn 18 karaat goud. „Elke schakel toont verschillende aspecten van het leven: de ketting kan zijn om een lampje op te hangen, vertegenwoordigt de industrie, of wordt gebruikt om een vrouw verleiden (of een man). Die ene vorm komt overal in voor.”

In die tijdslijn zit nu een kleine kink: corona. Maar die levert wel mooi werk op.

In midden van boven naar beneden:
Dineke Oosting – *Helen replied, wondering if there was ever a right time*
Jan van Rossum – *07 maart 2020*
Elma Alkema – *Z.t. (Cézanne)*
Rechtsonder:
Coen Vunderink – *Een perfecte stek*

Heerenveen - Melklokaal:
Heremaweg 20-1, vr en zo
13-17 u, t/m 28 juni
www.melklokaal.nl